

**privind retragerea unor rezerve formulate de România cu prilejul aderării sau ratificării
unor convenții internaționale**

„Republica Socialistă România declară că nu se consideră legată de prevederile paragrafului 2 al articolului 48, conform cărora diferendele între două sau mai multe părți contractante privind interpretarea sau aplicarea convenției, care nu vor fi fost reglementate pe cale de negocieri sau prin orice alt mod de soluționare, vor fi aduse, la cererea uneia dintre părțile contractante interesate, în fața Curții Internaționale de Justiție.

Republica Socialistă România consideră că asemenea diferențe vor fi supuse Curții Internaționale de Justiție numai cu consimțământul tuturor părților în litigiu, pentru fiecare caz în parte.”

Art.3.- Se retrage rezerva formulată în Decretul nr.66/1975 privind ratificarea Convenției pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate contra securității aviației civile, încheiată la Montreal la 23 septembrie 1971, în temeiul articolului 14 paragraful 2 din convenție, având următorul text:

„Republica Socialistă România declară că nu se consideră legată de dispozițiile articolului 14 paragraful 1 al Convenției pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate contra securității aviației civile. Poziția Republicii Socialiste România este aceea că diferențele privind interpretarea sau aplicarea convenției vor fi supuse Curții Internaționale de Justiție numai cu consimțământul tuturor părților în litigiu, pentru fiecare caz în parte.”

Art.4.- Se retrage rezerva formulată la art.6 din Decretul nr.254/1978 pentru ratificarea unor tratate internaționale, vizând ratificarea Convenției privind prevenirea și sancționarea infracțiunilor contra persoanelor care se bucură de protecție internațională, inclusiv agenții diplomatici, adoptată la New York la 14 decembrie 1973, în temeiul articolului 13 paragraful 2 din Convenție, având următorul text:

„Republica Socialistă România declară că nu se consideră legată de prevederile paragrafului 1 al articolului 13 din convenție, conform cărora diferențele dintre două sau mai multe părți contractante privind interpretarea sau aplicarea convenției, care nu vor fi fost reglementate pe cale de negocieri, vor fi supuse arbitrajului sau Curții Internaționale de Justiție, la cererea uneia dintre părți.

Republica Socialistă România consideră că asemenea diferențe pot fi supuse arbitrajului sau Curții Internaționale de Justiție numai cu consimțământul tuturor părților în litigiu, pentru fiecare caz în parte.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI

DEPUTAȚILOR

Bogdan Olteanu

p. PREȘEDINTELE

SENATULUI

Doru Ioan Tăracilă

București, 10 iunie 2007
Nr. 189